

ΤΡΙΤΑΝΑΚΟΠΗ

Του **Εμφιετζόγλου Προδρόμου** του Συμεών, κατοίκου Αθηνών, τέρμα οδού Φοινίκων, Μαρούσι, νομού Αττικής, με ΑΦΜ 002737287.

Κατά

Της υπ' αριθμ. 27/28-7-2022 διάταξης του Ειρηνοδικείου Φλώρινας περί Αναγνώρισης Σωματείου με τη φερόμενη επωνυμία "ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ".

Την 7^η Νοεμβρίου 2022 δημοσιεύθηκε στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων η ακόλουθη Περίληψη αναφορικά με την ίδρυση σωματείου στην παραμεθόριο περιοχή του νομού Φλωρίνης. Η εν λόγω δημοσίευση έχει αυτολεξεί ως ακολούθως:

«ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Με την υπ' αριθ.27/28-07-2022 Διάταξη Αναγνώρισης Σωματείου του Ειρηνοδικείου Φλώρινας, αναγνωρίστηκε σωματείο με την επωνυμία "ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ", που ιδρύθηκε και εδρεύει στο Δ.Δ. Φλώρινας του Δήμου Φλώρινας, με σκοπούς τους αναφερόμενους στο καταστατικό του.

ΦΛΩΡΙΝΑ 17-10-2022 Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος ΚΥΡΙΑΚΟΣ Φ. ΣΠΟΝΤΗΣ»

Μεταξύ των λοιπών σκοπών και στόχων του επίδοξου σωματείου φέρονται να είναι:

1. Μία εκστρατεία για την ολική εγκαθίδρυση της Μακεδονικής γλώσσας στο κοινωνικό γίγνεσθαι της Ελλάδας.
2. Η διδασκαλία της μακεδονικής πρότυπης γλώσσας σε πολίτες της Ελλάδας, μέσω διαδικτυακού ιστότοπου υποστήριξη της εισαγωγής της μακεδονικής πρότυπης γλώσσας ως προαιρετικού μαθήματος σε δημόσια σχολεία (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια) και πανεπιστήμια στην Ελλάδα, που βρίσκονται στις Περιφέρειες Δυτικής Μακεδονίας, Κεντρικής Μακεδονίας και Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.
3. Υποστήριξη της ίδρυσης παιδαγωγικών σχολών/τμημάτων εντός υφιστάμενων πανεπιστημίων στην Βόρεια Ελλάδα για την ανάπτυξη τοπικών καθηγητών της Μακεδονικής γλώσσας, καθώς και του προγράμματος σπουδών και του διδακτικού υλικού
4. Κλήσεις προς όλους τους Μακεδονόφωνους στην Ελλάδα και όλους τους δημοκρατικά προσανατολισμένους πολίτες της Ελλάδας να ενωθούν μαζί για να επιτύχουν την κατάλληλη αναγνώριση.
5. Να υποστηρίξει την αναγνώριση της μακεδονικής γλώσσας ως μειονοτικής γλώσσας από την ελληνική κυβέρνηση, συμπεριλαμβανομένης της επικύρωσης από τη Ελλάδα της σύμβασης-πλαίσιου για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων και του ευρωπαϊκού χάρτη για τις μειονοτικές γλώσσες.

6. Υποστήριξη πρωτοβουλιών για την προστασία των γλωσσικών δικαιωμάτων των Μακεδόνων ομιλητών στην Ελλάδα, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στη χρήση της δικής τους γλώσσας, στη χρήση των παραδοσιακών επωνύμων τους, στην σύσταση πολιτιστικών συλλόγων κ.λπ.
7. Διεξαγωγή δημόσιων εκστρατειών για την προώθηση της δημόσιας χρήσης της μακεδονικής γλώσσας στην Ελλάδα από τους ομιλητές της, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης παραδοσιακών τοπωνυμίων στη βόρεια Ελλάδα, παράλληλα με τα σημερινά τοπωνύμια».
8. Η τεκμηρίωση παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ρητορικής μίσους από τις αρχές εναντίον ομιλητών Μακεδόνων και εθνοτικών Μακεδόνων στην Ελλάδα».
9. Επίσης, στο πεδίο «Σχετικά με τη μακεδονική γλώσσα», τα Σκόπια αποκαλούνται «Δημοκρατία της Μακεδονίας» και αναφέρεται ότι στη χώρα μας, από την Φλώρινα μέχρι την Καβάλα, η συγκεκριμένη γλώσσα ομιλείται τάχα σε περίπου 500 χωριά!

Οι ως άνω εν Ελλάδι δικαστικές εξελίξεις, προσβλητικές ως ψευδέστατες αναφορές, τα εμφανή αλλά και τα υπόρρητα μηνύματα των μελών του οιονεί σωματείου -η αλήθεια είναι ότι αποτελεί πυρήνα εχθροπρακτόρων, οι ανενδοίαστες σκευωρίες και οι αντεθνικές ρητορείες αποτελούν μεθοδευμένη πρακτική υπονομευτών της πατρίδας μας. Θα έπρεπε το Ειρηνοδικείο Φλώρινας να απορρίψει τη σχετική αίτηση αναγνώρισης του επικίνδυνου αυτού “σωματείου”, αφού με την έγκρισή του εν λόγω καταστατικού στην ουσία θεσμοθέτησε ένα δηλητηριώδες παραλήρημα στο υπογάστριο της μεθορίου των βορείων μας συνόρων. Δοθέντος ότι εγκρίθηκε η ύπαρξη και κινητοποίησή του στον ελληνικό χώρο, δικαιούμαστε να ζητήσουμε την ακύρωση και εξαφάνιση της εκδοθείσας Διατάξης, τριτανάκόπτοντας αυτήν για τους παρακάτω νόμιμους βάσιμους και αληθινούς λόγους :

A. Ιστορική Τεκμηρίωση

Πιθανότατα το Ειρηνοδικείο Φλώρινας παρασύρθηκε από την επαίσχυντη πολιτική συμφωνία των Πρεσπών που έφερε στο προσκήνιο απίθανες και ανύπαρκτες αιτιάσεις περί δήθεν μακεδονικής γλώσσας και τάχα μακεδονικής ταυτότητας των κατοίκων των Σκοπίων, περιοχής γνωστής και ως Vardarska. Προ πάσης τεκμηρίωσης θεωρούμε εξόχως απαραίτητο να δηλωθεί με στεντόρεια φωνή και εθνικό σθένος πως η Συμφωνία των Πρεσπών εκτός από προκλητικά ανιστόρητη είναι και παντελώς αντιεπιστημονική καθώς έρχεται αυτόκλητα να ονοματίσει σαν τάχα “Μακεδονία” την άλλοτε Δαρδανία, Παιονία και Πελαγονία. Με κατάπτυστο τρόπο, απολυταρχικό και αναπόδεικτο, αποκαλεί τους Σλάβους/Σλαβοαλβανούς σαν δήθεν “Μακεδόνες” και το βουλγαρόφωνο γλωσσικό τους ιδίωμα σαν τάχα “Μακεδονική Γλώσσα”. Λεκτέα ωστόσο είναι τα ακόλουθα:

A) Η από του έτους 2019 αναγνώριση εκ μέρους της Ελλάδος του κράτους των Σκοπίων με την ονομασία “Βόρεια Μακεδονία” σε μία προσπάθεια σφαλερής επίλυσης των ζητημάτων που είχαν τεχνηέντως ενσπείρει ορισμένοι πολιτικοί και κάποιοι σκοτεινοί πλουτοκράτες στο κρατίδιο πέραν των βορείων συνόρων της χώρας μας, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να παράσχει έρεισμα στην εξέλιξη που άπτεται της προσβαλλόμενης Διάταξης του Ειρηνοδικείου Φλώρινας. Με το νόμο 4588/2019 κυρώθηκε μεν η διακρατική συμφωνία, γνωστή και ως Συνθήκη των Πρεσπών, πλην αλλ’ όμως η μη νόμιμη επικύρωσή της από το γειτονικό κράτος, ουδεμία νόμιμη συνέπεια μπορεί να επιφέρει ή να επιβάλλει, τουλάχιστον προς στιγμήν. Είναι παγκοίμως γνωστό πως στο κράτος των Σκοπίων ο σχετικός νόμος κύρωσης της συμφωνίας και των συνταγματικών αλλαγών δημοσιεύθηκε μεν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των Σκοπίων, πλην όμως **μη νόμιμα**, αφού παραδόξως και νομικά απαραδέκτως φέρει την υπογραφή του ανομιμοποίητου προ τούτο Προέδρου του

Κοινοβουλίου Ταλάτ Τζαφέρι, αντί του μόνου νομιμοποιούμενου προς υπογραφή, τότε Προέδρου Γκιόργκε Ίβανοφ.

Β) Θα ήταν εξάλλου ακατανόητο να έσπευδε η Ελλάδα μονομερώς στην αναγνώριση της ως είρηται αναπήρου νομικώς και πραγματικώς συμφωνίας, όταν το ίδιο το ενδιαφερόμενο κράτος των Σκοπίων δεν τήρησε την μία και αποκλειστική διαδικασία στον παγκόσμιο νομικό πολιτισμό, περί κυρώσεώς της. Υπό την έννοια αυτή θα ήταν συνεπώς εξόχως ανεμμήνευτο να εμφανίζεται η δικαστική εξουσία στην Ελλάδα ως εφαρμόζουσα τις προβλέψεις της ακύρωτης εν Σκοπίοις Συνθήκης των Πρεσπών.

Γ) Ο νόμος 4588/2019 μπορεί να κύρωσε την ως άνω συνθήκη αλλά τούτο δεν μπορεί παρά να αλλάξει και μάλιστα εξαιρετικά σύντομα. Αυτό δε, όχι απλώς για να διορθωθεί ένα ολέθριο πολιτικό ολίσθημα που ενέχει εθνική υπονόμηση. Κυρίως διότι η χώρα μας δικαιούται κατά τα άρθρα 56 και 60 της Σύμβασης της Βιέννης **να αποχωρήσει, να καταγγείλει ή και να αναστείλει την εφαρμογή της**. Ειδικά μετά τις ήδη καταμετρηθείσες άνω των 260 διεθνών παραβιάσεων των συμφωνηθέντων εκ μέρους των Σκοπίων, παραβιάσεις που μεθοδεύονται, εντείνονται και προκλητικά πολλαπλασιάζονται, το δικαίωμά μας περί αποχώρησης από τη συμφωνία φαντάζει ως κλασικός μονόδρομος, ένα ηλιόλουστο ιωνικό αυλάκι σε κίονα που μας οδηγεί στην έξοδο προς τη λεωφόρο της εθνικής αξιοπρέπειας.

Νομικό, και όχι πολιτικό, είναι το κείμενο που επιρρωνύει κάθε τέτοιο ισχυρισμό. Πρόκειται για το σκεπτικό της αποφάσεως Α.Π. 1448/2009 του Δ' Τμήματος που είχε απορρίψει ανάλογη επιχείρηση αναγνώρισης σωματείου στη Βόρεια Ελλάδα. Ένα αυτολεξεί απόσπασμα καταδεικνύει πως όσοι φαντάζονται "Μακεδονικές Γλώσσες και Ταυτότητες" εντός της Ελλάδας, αν μη τι άλλο, δρουν αντεθνικά, εφιαλτικά, υποβολιμαία, παράνομα και επικίνδυνα για τη δημόσια τάξη. Τέτοιες εξάλλου θέσεις, και δη περιλαμβανόμενες σε δικαστικές Διατάξεις όπως η προσβαλλόμενη υπό εξαφάνιση, επηρεάζουν ευθέως και τις δικές μας ζωές, εξ ου και το άμεσο έννομο συμφέρον μας στην άσκηση της παρούσας. Επειδή λοιπόν η Ιστορία δεν ξαναγράφεται, και καμία Συμφωνία δεν μπορεί να διαψεύσει τις αδιάστικτα καταγεγραμμένες απόψεις του Ανωτάτου Ακυρωτικού δικαστηρίου μας, είναι χρήσιμο και νομικά απαραίτητο να μη τις λησμονούμε. Παρατίθεται στο σημείο αυτό, αυτολεξεί, η αρεοπαγίτικη αιτιολόγηση, η οποία δεν εξαλείφεται, δεν διαγράφεται, δεν εξαυλώνεται από καμία συμφωνία, κανενός :

"...Προκειμένου να αποκατασταθεί η ιστορική αλήθεια ως προς το σφετερισμό του ονόματος της Μακεδονίας από το νεοσυσταθέν Κράτος των Σκοπίων (FYROM), το οποίο επιχειρεί να αποκτήσει εθνική ταυτότητα με όνομα που αποτελεί ιστορική, πολιτιστική και εθνική κληρονομιά της Ελλάδας, είναι αναγκαίο να επισημανθούν συνοπτικά τα ακόλουθα ιστορικά δεδομένα. Ο όρος Μακεδονία, από αρχαιοτάτων χρόνων είναι όρος ιστορικός και γεωγραφικός και όχι εθνολογικός. Οι Μακεδόνες δεν είναι, ούτε υπήρξαν κατά το πρόσφατο και το απώτερο παρελθόν, ιδιαίτερος εθνολογικός σχηματισμός. Απλώς, ως Μακεδόνες, ονομάζονται ανέκαθεν οι κάτοικοι της γνωστής από την αρχαιότητα περιοχής της Ελληνικής Μακεδονίας, όπως αντίστοιχα ονομάζονται, Θράκες, οι κάτοικοι της Θράκης, Θεσσαλοί, οι κάτοικοι της Θεσσαλίας κ.ο.κ., χωρίς να υπάρχει αντίστοιχα Θρακική ή Θεσσαλική Εθνικότητα. Επομένως, Μακεδόνες κατά την εθνικότητα δεν υπάρχουν και ούτε μπορούν να "δημιουργηθούν", στα πλαίσια του συλλογικού αυτοπροσδιορισμού των κατοίκων της ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής της Μακεδονίας, όπως πιο κάτω αναφέρεται.

Επιπλέον, οι αρχαίοι Μακεδόνες, ήταν αναμφισβήτητα Έλληνες, δωρικό ή κατ' άλλη έκδοση, αιολικό φύλο. Το όνομα Μακεδονία αναφέρεται για πρώτη φορά από τον Ηρόδοτο, έχει δε γνήσια Ελληνική, δωρικής προέλευσης, ρίζα, "Μακεδνός ή Μακεδανός", που σημαίνει μακρύς, υψηλός, λόγω του ύψους των Μακεδόνων, όπου μάκος = μήκος (Ηρόδοτου Ιστορία Α, 56). Ήδη από τον 1° π.Χ. αιώνα ο μεγάλος γεωγράφος της αρχαιότητας Στράβων, διαπίστωνε : "Εστίν ούν Ελλάς και η Μακεδονία" (Στράβων,

Γεωγραφικά, VII.9). Ως Έλληνες, οι αρχαίοι Μακεδόνες, χρησιμοποιούσαν την ίδια, με τους Έλληνες της νομίμου Ελλάδας γλώσσα, πίστευαν στους ίδιους θεούς και είχαν τον ίδιο (Ελληνικό) πολιτισμό. Ο αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος Αριστοτέλης υπήρξε δάσκαλος του Μεγάλου Αλεξάνδρου και τα ευρήματα της Βεργίνας αποτελούν σταθμούς της παγκόσμιας ιστορίας και στοιχεία του παγκόσμιου πολιτισμού που αποδεικνύουν την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Αντίθετα, οι Σλάβοι, δηλαδή τα διάφορα σλαβικά φύλα που εμφανίστηκαν στην περιοχή των Βαλκανίων, βορείως της Μακεδονίας, κατά τον 7^ο μ.Χ. αιώνα, δεν έχουν καμία σχέση με τους αρχαίους Έλληνες Μακεδόνες.

Μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους των ετών 1912-1913, που είχαν ως αποτέλεσμα την απελευθέρωση, πλην άλλων περιοχών, και της Μακεδονίας, από την Οθωμανική κυριαρχία και το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, οριοθετήθηκαν οριστικώς τα σύνορα μεταξύ Ελλάδας αφενός και Σερβίας και Βουλγαρίας αφετέρου. Κατόπιν Διεθνών Συμφωνιών και ιδίως της συνθήκης του NEUILLY, που ίσχυσε από το 1919, το μεγαλύτερο τμήμα της Μακεδονίας, με τη γεωγραφική του όρου έννοια, περιήλθε στην Ελλάδα, ήτοι το 51,5%, ενώ στη Σερβία περιήλθε το 38,4% και στη Βουλγαρία το 10,1% αυτής. Έτσι, η αρχαία (κλασική) Μακεδονία, η επονομαζόμενη από γεωγραφική άποψη "Μείζων Μακεδονία", που περιλαμβάνονταν μεταξύ Αιγαίου Πελάγους και των ορέων Καμβούνια, Πιέρια και Όλυμπος προς νότο, των λιμνών Αχρίδα και Πρέσπες, και των ορέων Μπαμπούνα, Σκόμιον, Ροδόπη προς βορρά, του ποταμού Νέστου, ανατολικά και των ορέων Γράμμος και Πίνδος, δυτικά, κατατμήθηκε εν μέρει, μεταξύ των παραπάνω Κρατών, όπως έχει εκτεθεί. Πρέπει να σημειωθεί ότι λόγω της ελευθέρως διακίνησης των πληθυσμών, κατά τους χρόνους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, είχαν εγκατασταθεί στην Ελλάδα, ιδίως στην περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας, Βούλγαροι, σλαβόφωνοι, που είχαν σλαβική εθνική συνείδηση.

Μετά την οριστικοποίηση των συνόρων, κατά τα προεκτεθέντα, οι περισσότεροι απ' αυτούς διασκορπίστηκαν στην περιοχή των Σκοπίων, ή μετανάστευσαν σε διάφορα Κράτη. Οι ολίγοι εναπομείναντες στην Ελλάδα και συγκεκριμένα, στους νομούς Φλώρινας και Έδεσσας, εδήλωσαν Ελληνική Εθνικότητα και έτσι, από την εποχή εκείνη έπαυσε να υπάρχει θέμα σλαβικής μειονότητας. Πριν από το 1944 "Μακεδονία" ως σλαβικό κράτος και "Μακεδονικό Έθνος", ως ιδιαίτερη εθνότητα ήταν έννοιες παντελώς άγνωστες. Στις 2-8-1944, κατά τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής, ο Κροάτης Τίτο δημιούργησε το Γιουγκοσλαβικό ομόσπονδο κράτος (ένα από τα έξι της τότε Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας που προέκυψε ως ενιαίο Κράτος το 1918), της λεγόμενης Δημοκρατίας της Μακεδονίας, με πρωτεύουσα τα Σκόπια. Έως τότε, οι κάτοικοι της περιοχής των Σκοπίων δεν είχαν ούτε σερβική, ούτε βουλγαρική, παρά τα φιλοβουλγαρικά αισθήματα των περισσότερων κατοίκων της και πολύ περισσότερο, δεν είχαν "μακεδονική" εθνική συνείδηση. Την τελευταία, τους έπεισε να την αποκτήσουν ο Τίτο, προκειμένου να αποκολλήσει τους Σκοπιανούς από το άρμα των Βουλγάρων, έχοντας ως απώτερο σκοπό, την σύσταση ενιαίου μακεδονικού κράτους, υπό σλαβικό μανδύα και την έξοδο της χώρας του στο Αιγαίο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, στην περίοδο του μεσοπολέμου, η κυβέρνηση του Βελιγραδίου υποστήριζε, ότι οι κάτοικοι της περιοχής Σκοπίων ήταν Σέρβοι. Αργότερα, όμως, για να υποβοηθηθεί η προσπάθεια "μακεδονοποίησης" του πληθυσμού της Λ. Δ. Μακεδονίας, που κατοικείτο τότε από ακαθόριστης εθνικότητας πληθυσμούς, με υπεροχή των σλαβόφωνων, αλβανόφωνων και τουρκόφωνων, έπρεπε να αναπτυχθούν όλα εκείνα τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν ένα λαό, ως διαφορετικό έθνος, δηλαδή η γλώσσα, η ιστορία και ο πολιτισμός. Καταρχήν, ιδιαίτερη φροντίδα δόθηκε στη λεγόμενη "μακεδόνικη" γλώσσα, που αποτελείτο κατά βάση από λέξεις σλαβικής προέλευσης, εμπλουτισμένη και με ελληνικές αυτούσιες ή παραλλαγμένες, καθώς επίσης και λέξεις τουρκικές, βλάχικες, αλβανικές κ.λ.π. Το ιδίωμα αυτό στην ουσία ήταν η δυτική διάλεκτος της βουλγαρικής γλώσσας, την οποία ομιλούσαν οι κάτοικοι της περιοχής των Σκοπίων.

Μετά το 1944, Σκοπιανοί γλωσσολόγοι προσπάθησαν να αφαιρέσουν όλα τα βουλγαρικά στοιχεία από τη διάλεκτο αυτή και να τα αντικαταστήσουν με λέξεις σερβοκροατικές, ώστε να μπορεί η λεγόμενη "μακεδόνικη" γλώσσα, έτσι όπως εξελίχθηκε, να γίνει πλέον κατανοητή από τους σερβοκροατικούς πληθυσμούς της βόρειας Γιουγκοσλαβίας. Ακόμη δόθηκε ιδιαίτερη σημασία στην εκ των υστέρων "κατασκευή" της ιστορίας του "Μακεδονικού" έθνους. Το Δεκέμβριο του 1948 ιδρύθηκε στα Σκόπια το Ινστιτούτο Εθνικής Ιστορίας του Μακεδονικού Λαού. Το ενδιαφέρον των Σκοπιανών ιστορικών επικεντρώθηκε στην απόδειξη της υπάρξεως ενός ξεχωριστού "μακεδονικού" έθνους, έστω και αν το

"έθνος" τούτο, στο παρελθόν, δεν είχε δώσει σημεία ζωής. Στη συνέχεια, οι πολιτικοί των Σκοπίων δεν περιορίστηκαν στην προσπάθεια τους "μακεδονοποίησης" του πληθυσμού της περιοχής. Για να ευαισθητοποιήσουν τα πλήθη, αλλά και τη Διεθνή Κοινότητα, δημιούργησαν μία "Μεγάλη Ιδέα" περί πλήρους εθνικής αποκατάστασης του "Μακεδονικού" έθνους, διακηρύσσοντας ότι η Μακεδονία στο σύνολο της, δηλαδή τα τρία Βιλαέτια (περιφέρειες) της αυθαίρετης τότε διαίρεσης της τουρκικής Διοίκησης στη Μακεδονία, κατά τους χρόνους της Οθωμανικής κυριαρχίας, που είχαν ως πρωτεύουσες τη Θεσσαλονίκη, το Μοναστήρι και τα Σκόπια, είναι χώρα σλαβική, και ως προς την ιστορική της προέλευση και ως προς την εθνική της σύσταση. Γι' αυτό (κατά τη "Μεγάλη Ιδέα"), πρέπει να ενωθεί και να αποτελέσει ένα ενιαίο κράτος, δεδομένου ότι μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μόνο το Γιουγκοσλαβικό Τμήμα της Μακεδονίας αποκαταστάθηκε εθνικά, στα πλαίσια της Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας (θεωρία του "αλυτρωτισμού"). Η προβολή αυτής της "Μεγάλης Ιδέας" στα Σκόπια και στο εξωτερικό δημιούργησε τις σημερινές προστριβές με την Ελλάδα, η οποία δεν είναι δυνατό να ανεχθεί αυτή την έστω "ακαδημαϊκή", καταρχήν, προσβολή της ακεραιότητας του εδάφους της και της ομοιογένειας του πληθυσμού της, που επιχειρείται από την πλευρά των Σκοπίων. Εξάλλου, ουδείς πολιτισμένος λαός μπορεί να ανεχθεί την πλαστογράφηση της Ιστορίας του.

Στην προσπάθεια αυτή των Σκοπίων που άρχισε μετά τη διάσπαση της Γιουγκοσλαβίας, αφότου το κράτος των Σκοπίων απέκτησε οντότητα, το έτος 1991, εντάσσεται η διάδοση των παραπάνω ιδεών από διάφορους εθνικιστές μετανάστες, οι οποίοι, μέσω οργανώσεων και σωματείων, που δρουν κυρίως στο εξωτερικό (Αυστραλία, Καναδά, ΗΠΑ), με ομιλίες, συγκεντρώσεις, εκδηλώσεις πολιτιστικές κλπ παραπληροφορούν το κοινό, δημιουργώντας εσφαλμένες περι-επιπτώσεις "Μακεδονικού" έθνους και πολιτισμού, "μακεδονικής" γλώσσας και συνείδησης. Παράλληλα, καλλιεργούν και την ιδέα του "αλυτρωτισμού", όπως προεκτέθηκε επιχειρώντας να δημιουργήσουν αποσχιστικές τάσεις, θέτοντας και το ανύπαρκτο θέμα της λεγόμενης "μακεδονικής μειονότητας" που ζει στην Ελλάδα."

B. Ανυπαρξία μακεδονικής γλώσσας

Η μη ύπαρξη ουδεπώποτε, ουδεμίας, καμίας μακεδονικής γλώσσας, δεν μπορεί να αποκτήσει ζωή και ύπαρξη, απλώς και μόνον διότι η υπό εξαφάνιση προσβαλλόμενη Διάταξη παρορά την αλήθεια. Με την αποδοχή και ενεργοποίηση της ομάδας ανθρώπων που υπέβαλε την αίτηση στο Ειρηνοδικείο Φλώρινας ως τάχα αναγνωρισμένο σωματείο, δημιουργείται ένα τρομερό αντιπατριωτικό τετελεσμένο το οποίο ήδη γίνεται αντικείμενο καταχρηστικής πολιτικής σπέκουλας, κιάλας δε το καπηλεύονται επιχειρησιακά και επικοινωνιακά οι βόρειοι γείτονές μας. Με την προσβαλλόμενη παραβιάστηκαν οι ανοικτές θύρες της Λογικής, της Ιστορίας, της Επιστήμης και τελικά της Ελευθερίας στην ελληνική μας προσωπικότητα. Τούτο έχει πολλαπλώς τεκμηριωθεί κατά τον επισημότερο και διαυγέστερο τρόπο από δεκάδες επιστήμονες. Χαρακτηριστικά -και μόνον ενδεικτικά- αναφέρω την δημόσια τοποθέτηση του καθηγητή Γλωσσολογίας, πρώην υπουργού Παιδείας της Ελλάδος και πρώην πρότανη του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γ. Μπαμπινιώτη (εφημερίδα Νέα 13-3-2019) :

"...Υπάρχει, βεβαίως, η γλώσσα που ομιλείται στα Σκόπια (νυν «Βόρεια Μακεδονία»), αλλά η γλώσσα αυτή είναι μια σλαβική γλώσσα, για την ακρίβεια βουλγαροσερβική, που ανήκει στην ομάδα των νοτιοσλαβικών γλωσσών και γράφεται με το σλαβικό κυριλλικό αλφάβητο, μια γλώσσα που σκόπιμα επελέγη από τους Σκοπιανούς να φέρει το ψευδές όνομα «Μακεδονική» για να παραπέμπει στην ελληνική γλώσσα τής Μακεδονίας (αρχαία και νέα). Αυτό συμβαίνει γιατί η γλώσσα είναι στοιχείο ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ και όχι απλή ονομασία, άρα και κύριο συστατικό για την υποστήριξη μακεδονικές εθνότητας.

Το δεύτερο «χοντρό» κι εξίσου «σκόπιμο» ψεύδος των Σκοπιανών, που ανεπίτρεπτα υιοθέτησε η ελληνική διαπραγματευτική ομάδα και δέχτηκε μάλιστα να περιληφθεί

στη Συμφωνία, είναι ότι τάχα αναγνωρίστηκε επισήμως η σλαβική γλώσσα τής τότε Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας ως «Μακεδονική» σε μια Συνδιάσκεψη που συνήλθε στην Αθήνα το 1977. Αρα - προσέξτε καλπάζουσα φαντασία!.. - με κυβέρνηση Κωνσταντίνου Καραμανλή, σε μια Συνδιάσκεψη του υπουργείου Πολιτισμού (με υπουργό τον στενό φίλο του Κ. Καραμανλή, τον καθηγητή Κωνσταντίνο Τρυπάνη), όχι του υπουργείου Εξωτερικών, όχι με μέλη του Διπλωματικού Σώματος, όχι με τον υπουργό Εξωτερικών, όχι με ατζέντα αναγνώρισης εθνικών γλωσσών, με μόνο θέμα ατζέντας (συνέχειας άλλων Συνδιασκέψεων) το τεχνικό θέμα τού τρόπου μεταγραφής των γεωγραφικών ονομάτων των χωρών του ΟΗΕ με λατινικό αλφάβητο («Romanisation of geographical names»), γλωσσολόγοι, γεωγράφοι και αρμόδιοι παράγοντες προέτειναν για κάθε χώρα (Κίνα, Ινδία, Ισραήλ, χώρες Σοβιετικής Ένωσης, Ελλάδα, Τουρκία, Αραβικές χώρες, Αφρικανικές χώρες και γενικά όσες δεν χρησιμοποιούν το λατινικό αλφάβητο) τρόπο μεταγραφής τής γλώσσας τους στο λατινικό αλφάβητο.

Συμμετέχοντας προσωπικά σε αυτή τη Συνδιάσκεψη μαζί με άλλους γλωσσολόγους έχω άμεση γνώση τού θέματος και έχω δημόσια δηλώσει ότι ουδεμία επίσημη αναγνώριση της σλαβικής γλώσσας των Σκοπίων ως Μακεδονικής υπήρξε, όπως ψευδώς ισχυρίστηκαν τελευταία οι Σκοπιανοί και αποδέχθηκαν οι Έλληνες διαπραγματευτές. Αν είχε συμβεί κάτι τέτοιο, θα γινόταν σάλος στην Ελλάδα! Ότι, λοιπόν, επί Γιουγκοσλαβίας, που υπήρχε ακόμη τότε, τα Σκόπια λέγονταν «Δημοκρατία τής Μακεδονίας» και οι ίδιοι ονόμαζαν τη γλώσσα τους «Μακεδονική» δεν σημαίνει ότι αναγνωρίστηκε επισήμως τότε από την Ελλάδα η χώρα τους ως Μακεδονία και η εθνότητα και η γλώσσα τους ως Μακεδονική! Αλήθεια (για να μην..ανοηταίνουμε), αν κάτι τέτοιο είχε συμβεί το 1977 ή σε άλλες προηγούμενες Συνδιασκέψεις, τι ανάγκη θα υπήρχε επίσημης αναγνώρισης από την Ελλάδα τής χώρας, της γλώσσας και της εθνότητας των Σκοπιανών ως Μακεδονικών;

Με ποια ονομασία θα γινόταν αποδεκτό αυτό το γλωσσικό ιδίωμα: Μα, οποιοδήποτε άλλο όνομα της δικής τους επιλογής: Βουλγαροσερβική ή Σερβοβουλγαρική ή Βουλγαρομακεδονική ή Σλαβική τής Ανατολικής Βαλκανικής ή Νεοσλαβική ή Σλαβομακεδονική ή Μακεδονοσλαβική ή ό,τι άλλο θέλουν. **Όχι Μακεδονική!**"

Γ. Νομικό Μέρος

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 583, 586, 590, 77 3 ΚΠολΔ συνάγεται πως αποφάσεις εκδοθείσες κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας μπορεί να προσβληθούν με τριτανακοπή από οιονδήποτε τρίτο έχοντα έννομο συμφέρον, αρκεί η προσβαλλόμενη απόφαση να είναι οριστική, όπως η προσβαλλόμενη. Αίτημα της τριτανακοπής είναι η ως προς αυτόν ακύρωση ή κήρυξη ανενεργού της απόφασης, εφόσον προκαλεί βλάβη ή θέτει σε κίνδυνο τα έννομα συμφέροντά του και εφόσον ο ίδιος έχει κατά το χρόνο έκδοσης της τριτανακοπτόμενης απόφασης κεκτημένο ή προστατεύσιμο δικαίωμα, κατά το άρθρο 69 ΚΠολΔ, με βάση το οποίο θα μπορούσε να ασκήσει αγωγή ή παρέμβαση. Ο τρίτος που δεν συμμετέχει στη δίκη - ούτε δεσμεύεται από το δεδικασμένο, μπορεί να ασκήσει τριτανακοπή χωρίς άλλη προϋπόθεση, ενώ δεν είναι υποχρεωμένος να επικαλεστεί δόλο ή συμπαιγνία των διαδίκων δεδομένου ότι περιορισμοί στην άσκηση της τριτανακοπής προβλέπονται μόνο α) για τους διαδίκους και τους διαδόχους τους, που ταυτίζονται μ' αυτούς, όπως οι καθολικοί διάδοχοι, οι οποίοι δεν μπορούν να ασκήσουν τριτανακοπή, παρά μόνο μπορούν να προσβάλλουν την απόφαση στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες επιτρέπεται

αναψηλάφηση (άρθρ. 333 παρ. 1 ΚΠολΔ) και β) για εκείνους που δεσμεύονται από το δεδικασμένο, οι οποίοι μπορούν να ασκήσουν τριτανακοπή, μόνο αν επικαλούνται κοινό δόλο ή συμπαιγνία των διαδίκων (άρθρ. 586 παρ. 2 ΚΠολΔ), οι οποίοι είχαν λάβει μέρος στη δίκη που εκδόθηκε η τριτανακοπτόμενη απόφαση. Η τριτανακοπή δεν είναι ένδικο μέσο, αλλά ένδικο βοήθημα, που δεν υπόκειται σε ορισμένη προθεσμία, δεν ασκείται με αυτήν κάποιο ουσιαστικό δικαίωμα ούτε επιδιώκεται η διάγνυσή του, αλλά η ενέργειά της εξαντλείται στην ανενέργεια ή ακύρωση της απόφασης απέναντι στον τριτανακόπτοντα (ΕφαΘ 171/2017 Νόμος, ΕφΔωδ 32/2014, ΕφΠειρ 158/2010 ΠειρΝομ 2010. 205, Βαθρακοκοίλη, Ερμηνεία ΚΠολΔ, άρθρο 586 παρ. 9).

Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται και επί των υποθέσεων που εκδικάζονται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741, 773 ΚΠολΔ). Στην εκούσια δικαιοδοσία, τα πρόσωπα που δικαιούνται να ασκήσουν τριτανακοπή εντοπίζονται σε όσους δεν συμμετείχαν στη δίκη ως αιτούντες ή με έναν από τους τρόπους που αναφέρονται στα άρθρα 748 § 3, 752 και 753 ΚΠολΔ, δηλαδή δεν κλητεύθηκαν με διαταγή του δικαστηρίου, δεν άσκησαν παρέμβαση και δεν προσεπικλήθηκαν από τον διάδικο ή το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως. Συνεπώς, και επί των εν λόγω υποθέσεων, ο τρίτος που δεν κλητεύθηκε μετά από διαταγή του δικαστηρίου ή δεν προσεπικλήθηκε ή δεν άσκησε παρέμβαση κατά την εκδίκαση της σχετικής υπόθεσης, είναι μεν υποχρεωμένος να δεχθεί την διάπλαση της έννομης σχέσης που έγινε με την εκδοθείσα απόφαση, πλην όμως, εφ' όσον έχει έννομο συμφέρον, δικαιούται να ασκήσει κατ' αυτής τριτανακοπή και να ζητήσει την ακύρωση της τριτανακοπτόμενης απόφασης, επικαλούμενος ότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την έκδοσή της ή ότι, εάν οι απόψεις του ετίθεντο ενώπιον του εκδόσαντος την ανακοπτόμενη απόφαση δικαστηρίου, το τελευταίο θα έκρινε διαφορετικά, στο πλαίσιο της διακριτικής του ευχέρειας. Σε περίπτωση παραδοχής της τριτανακοπής, η απόφαση θα ακυρωθεί για το μέλλον (ex nunc), ενώ τα αποτελέσματα που είχαν επέλθει εν τω μεταξύ δεν ανατρέπονται. Για την άσκηση τριτανακοπής κατά απόφασης της εκούσιας δικαιοδοσίας αρκεί η υπό τον τριτανακόπτοντα επίκληση υφιστάμενης βλάβης ή κινδύνου των συμφερόντων του από την προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να απαιτείται η από αυτόν επίκληση δόλου ή συμπαιγνίας των αρχικών διαδίκων, αφού οι αποφάσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας δεν παράγουν δεδικασμένο κατά την έννοια του άρθρου 321 ΚΠολΔ, ούτως ώστε να τύχει εφαρμογής η ρύθμιση της παρ. 2 του άρθρου 586 ΚΠολΔ, αλλά η κατά τα ανωτέρω δέσμευση του τριτανακόπτοντος είναι απόρροια της διαπλαστικής ενέργειας της πιο πάνω απόφασης (ΑΠ 477/2013, ΑΠ 1040/2009 ΤΝΠ Ισοκράτης).

Εξάλλου η τριτανακοπή στην εκουσία δικαιοδοσία αποκτά εξέχουσα δικονομική αλλά και ουσιαστική σημασία **Τα πρόσωπα που δικαιούνται να ασκήσουν τριτανακοπή εντοπίζονται σε όσους δεν συμμετείχαν στη δίκη ως αιτούντες ή με ένα από τους αναφερόμενους στα άρθρα 748 παρ. 3, 752 και 753 τρόπους** (ΕφΔωδ 177/2007 και 61/2006, (Νομος). Ο "τρίτος" προσδιορίζεται αρνητικά σε σχέση με τους διαδίκους της εκούσιας δικαιοδοσίας, συνεπώς μπορεί να εμφανιστεί οιοσδήποτε προσβάλλεται. Προϋποτίθεται βεβαίως η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος, τέτοιο που πρόδηλα υφίσταται στην υπό κρίση περίπτωση, όπερ τον καθιστά δικαιούμενο να διεκδικήσει την ακύρωση και εξαφάνιση της εκδοθείσας Διάταξης, συμφέρον που οφθαλμοφανώς συνίσταται στην άμεση ή έμμεση βλάβη ή τον ενδεχόμενο κίνδυνο βλάβης των εννόμων συμφερόντων του (ΕφΔωδ 17/2004, 978/2003, Νομος). Για την άσκηση δε τριτανακοπής δεν απαιτείται η επίκληση δόλου ή συμπαιγνίας των αρχικών διαδίκων, καθώς η δέσμευση του τρίτου αποτελεί συνέπεια της διαπλαστικής ενέργειας της αποφάσεως και όχι του δεδικασμένου της, καθότι **οι αποφάσεις της εκουσίας δικαιοδοσίας δεν παράγουν μεν δεδικασμένο, πλην όμως διαπλάσσουν νέα κατάσταση erga omnes** (ΑΠ 1040/2009, ΑΠ 260/2008, ΕφΠατρ 95/2002, Εφθεσ 1031/2002, ΕφΠατρ 202/2001 δημ. Νόμος, Κονδύλη, Το δεδικασμένο κατά τον ΚΠολΔ, έκδ. 1983, σελ. 47-48, Κωνσταντίνου

Καλαβρού, Ζητήματα δεδικασμένου διαπλαστικής ενέργειας και τριτανakoπής, ΕλλΔνη 28.1185, ιδίως σελ. 1198, Ματθία, ΕλλΔνη 28.906). Erga omnes θα αποτελεί άλλωστε υπό το πνεύμα αυτό, και η ακύρωση της προσβαλλόμενης διατάξεως και όχι πλέον μόνον για τον τριτανakoπτοντα. Τούτο είναι συνεπές και σύμφωνο προς το αντικείμενο της εκουσίας δικαιοδοσίας, που είναι η αναγνωρισμένη δύναμη νόμου εξουσία του δικαστηρίου να παρέχει ένδικη προστασία, χωρίς να υπάρχει προϋφιστάμενη διαφορά, με πράξεις διαπλαστικής ή διαπιστωτικής μορφής, οι οποίες αποσκοπούν στην προστασία του ιδιωτικού συμφέροντος. Η συμβολή δηλαδή του δικαστηρίου στις γνήσιες υποθέσεις της εκουσίας δικαιοδοσίας περιορίζεται μόνο στη διαταγή ρυθμιστικών μέτρων, χωρίς να προηγείται αυθεντική διάγνωση ιδιωτικού δικαιώματος ή έννομης σχέσης (Αρβανιτάκη, Οι διάδικοι στην πολιτική και διοικητική δίκη, έκδ. 2005, σελ. 133, Μητσόπουλο, Πολιτική δικονομία Α', 1972, σελ. 122, Πελαγία Γέσιου-Φαλτσή, στην ΕπισκεΔ 2007.1011).

Δ. Το έννομο συμφέρον μας

1. Είμαι Έλληνας κάτοικος αυτής της χώρας, φορολογούμενος εκλογέας, Ευρωπαίος ως πολίτης κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αξιώνω ειρηνική συνύπαρξη με άπαντες, ασπάζομαι τα πολιτισμικά ιδανικά του σεβασμού της ελευθερίας, της ανάπτυξης της προσωπικότητας, της ασφάλειας και της δημοκρατίας. Η εκδοθείσα Διάταξη, **με προσβάλλει ευθέως ως προσωπικότητα**, όχι μόνο εμένα, αλλά τα θανόντα τέκνα αυτής της πατρίδας όσο και τα αγέννητα βλαστάρια μας. Εισάγει ιστορικές αναλήθειες ως δήθεν υπαρκτές συνθήκες. Θεσμοθετεί ιδεοληψίες και τις εθνοαυτρωτικές τους φαντασιοκοπίες που το μεν προκαλούν βλάβη, δυσφήμιση, και αμφισβήτηση στην εθνική κυριαρχία εκφραστής της οποίας είναι ο κάθε απλός πολίτης όπως ο ανακόπτων, το δε, σπιλώνει με ακατανόμαστο τρόπο το πολυαιώνιο δόγμα «**Η Μακεδονία είναι μία και είναι Ελληνική.**» Μας υποχρεώνει να υποστούμε στη βιωτή μας ανήκουστα ψεύδη που ούτε κατ ιδέαν δεν συντρέχουν ως ρεαλισμός-απλά **ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ και ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ καμία μακεδονική μειονότητα, και καμία μακεδονική γλώσσα** που να μπορεί να βρει κανείς όσο κι αν ψάξει σε όλη τη βόρεια Ελλάδα.
2. Η παραχάραξη των εθνικών μας κεκτημένων αποτελεί κόλαφο ντροπής, ιταμή πρόκληση, τραχιά ανατροπή των όσων πιστεύουμε και βιώνουμε στο πετσί μας, γενεές γενεών Ελλήνων. Με όσα κατηχήθηκαν οι γονιοί μας, όσα μάθαμε από τους δασκάλους μας, και όσα διδάσκουμε στα παιδιά μας έρχεται μέσα σε ένα έρεβος απογοήτευσης να τα κλονίσει αναιτιολόγητα η εκδοθείσα Διάταξη. **Αποτελεί μια ευθεία βολή στην Παιδεία μας**, μια ύπουλη αποψίλωση των αρετών που στηρίζουν τους αρμούς της κοινωνίας μας, μία εξωφρενική υποτίμηση των αξιών όπου στηρίξαμε τις οικογένειές μας, τα σπιτικά μας, την εργασία μας, τα όνειρά μας. Σε κάθε σχολική βιβλιοθήκη κάθε βαθμίδας εκπαίδευσης, ανεξαιρέτως ηπειρωτικής ή νησιωτικής Ελλάδος ή ομογενειακής συγκρότησης οπουδήποτε στον πλανήτη, για όσα δέχθηκε επιπόλαια η προσβαλλόμενη, υπάρχουν δεκάδες βιβλία που διδάσκουν τα εντελώς αντίθετα. Ελλάς και Μακεδονία αποτελούν μια αδιάσπαστη ενότητα, έχουν ταυτόσημο αντίκρισμα στην ιδιοσυγκρασία όσων ανέκαθεν έχουν πολιτογραφηθεί στη χώρα του Ομήρου, Μακεδονία και Ελλάς είναι έννοιες

αδιαίρετες, αλληλοεξαρτώμενες και κυρίως αδιαπραγμάτευτες. Η υπό εξαφάνιση Διάταξη, έσφαλλε όταν πλημμελώς αποφάσισε τα ενάντια στην ελληνική συνείδηση με τρόπο αντιδεοντολογικό, ενόσω εμείς πιστεύουμε σε ένα κράτος ειλικρίνειας και αξιοπρέπειας, αλήθειας και τιμιότητας, όχι σε μια φενάκη αλυτρωτικών φαντασμάτων που εφηύρε η προσβαλλόμενη Διάταξη.

3. Η υπό εξαφάνιση Διάταξη αποτελεί ένα αντεθνικό μνημείο μίσους που θρέφει μια σειρά διεκδικήσεων κατά της πατρίδας μας. Κυριολεκτικά ναρκοθετείται, στο επίμαχο δικαστικό έγγραφο, η ίδια η Ελλάδα αλλά και ο απανταχού της οικουμένης ελληνισμός. Το Ειρηνοδικείο Φλώρινας εντελώς απρόσμενα συντάσσεται με την ανθελληνική προπαγάνδα, επικουρεί προβοκάτορες που μιλούν για δήθεν γενοκτονίες (...) του τάχα μακεδονικού λαού, πυροδοτεί μια βόμβα στα θεμέλια της ελληνικής ψυχής. Με Διατάξεις όπως η τριτανακοπτόμενη υπό εξαφάνιση, είναι ολοφάνερο ότι υποθάλπονται συνωμοσίες περί δήθεν σφαγών του Σκοπιανών από Έλληνες και λοιπές πομφόλυγες λαϊκίζουσας κατανάλωσης. Είναι ολοφάνερο πως όλα όσα νομιμοποιεί η υπό εξαφάνιση Διάταξη, και ενδεικτικά μόνον περιγράφονται στην παρούσα Τριτανακοπή, προκαλείται **σπουδαίος δημόσιος κίνδυνος για το εθνικό συμφέρον** και την ασφάλεια εμπρός στο πανεθνικό κίνδυνο να πιστέψουν οι απλοί πολίτες αυτής ή της γείτονος χώρας όλα τούτα τα τρομοκρατικά συνθήματα, τους αίολους αλυτρωτισμούς και τις μειοδοσίες στην βουλγαρόφωνη διάλεκτο που παρουσιάζουν ως τάχα μακεδονική.
4. Αδιανόητα και παντελώς ανεπίκαιρα, η προσβαλλόμενη Διάταξη σπείρει δαιμόνια ανησυχίας σε έναν φιλήσυχο λαό όπως ο ελληνικός. Κάνοντας δεκτό ένα κακόβουλο αίτημα, εισάγει ένα πρωτόγνωρο εχθρικό παραλήρημα από εκείνους που υποδύονταν μέχρι χθες τους δήθεν καλόπιστους αντισυμβαλλόμενους μας στις Πρέσπες. Η υπό εξαφάνιση δικαστική απόφαση συντονίζεται αιφνιδιαστικά με την κακοψυχία των αιτούντων, έναν συντονισμό παρανοϊκής αντεθνικότητας **ικανό να προκαλέσει έριδες και ταραχές στους φιλήσυχους πολίτες**. Υλοποιώντας σε δικαστικό έγγραφο το μη όν, το ανύπαρκτο, το ανυπόληπτο, το μη πραγματικό, η υπό εξαφάνιση Διάταξη συσσωματώνει ένα εκρηξιγενές μίγμα που μπορεί κάλλιστα να επιφυλάσσει σοβαρές αψιμαχίες, διαιρέσεις πληθυσμών με αιματηρά διακυβεύματα, ένταση διαρκείας ηφαιστειακών εκρήξεων εκεί που ζούσαμε σε ένα γαλήνιο περιβάλλον αγαθότητας. Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη σοφία για να γίνει αντιληπτό το προκάλυμμα που οργανώθηκε από ξένους κύκλους, και μάλιστα σε περίοδο παγκόσμιας οικονομικής ανάφλεξης της ακρίβειας, Ρωσο-Ουοκρανικού πολέμου υπό επέκταση, ενεργειακής αναβρασμού και πανδημικής μάστιγας: Με πρόσχημα τη διάδοση μιας (ανύπαρκτης) γλώσσας μέλλει στηθεί εντός Ελλάδος, ένα κατά τόπους καθόλα ύποπτο δίκτυο, αποτελούμενο από διαφθορείς της αλήθειας, από χαφιέδες και κατασκόπους που θα караδοκούν ντυμένοι τάχαμου δάσκαλοι μακεδονικών οι αλητήριοι.

Επειδή όσα εκτέθηκαν είναι νόμιμα, βάσιμα και αληθινά, υπάρχει δε προφανές έννομο συμφέρον στην άσκηση της παρούσας

Επειδή η εκδοθείσα Διάταξη, ακόμη κι αν δεν είχε δόλο στην έκδοσή της αλλά απλά εμφιλοχώρησε πλημμέλεια του υπογράφοντος αυτήν Δικαστή, μου επιτρέπει συνταγματικώς (μη δε μου επιβάλλει κιάλας) να επαναλάβω ενώπιόν Σας τη ρήση του Στρατηγού Ι. Μακρυγιάννη «Όταν μοῦ πειράζουν τήν πατρίδα μου και θρησκεία μου, θά μιλήσω, θα ἔνεργῆσω κι ὅ,τι θέλουν ἄς μοῦ κάμουν.»

Επειδή μέχρι και τα μέσα Σεπτεμβρίου 2022 έχουν επισήμως καταμετρηθεί, μία προς μία και με φωτογραφική τεκμηρίωση, τουλάχιστον 263 παραβιάσεις της τραγελαφικής συμφωνίας των Πρεσπών, **παραβιάσεις που βρίσκονται αναλυτικά καταγεγραμμένες** στην ιστοσελίδα της Επιτροπής Ελληνισμού και συγκεκριμένα στο διαδικτυακό σύνδεσμο <https://www.epitropiellinismou.gr/post/499>.

Επειδή η προσβαλλόμενη Διάταξη πρέπει να ακυρωθεί και να εξαφανισθεί ex tunc, διότι α) προσβάλλει πολλαπλώς την προσωπικότητά μου, β) επιτίθεται ευθέως κατά της Ελληνικής Παιδείας την οποία συνταγματικώς οφείλω ακόμη και ως απλώς πολίτης να κάνω το άπαν για να τη διαφυλάξω, γ) προκαλείται σπουδαίος δημόσιος κίνδυνος για το εθνικό συμφέρον και την ασφάλεια των πολιτών και δ) εισάγει όρους παρανοϊκής αντεθνικότητας ικανούς να προκαλέσουν έριδες και ταραχές στους φιλήσυχους πολίτες της χώρας μας.

Για τους λόγους αυτούς, υπό τη ρητή επιφύλαξη παντός δικαιώματος και όσα εκθέσω εγγράφως και εμμαρτύρως κατά τη συζήτηση της παρούσας

Αιτούμαι

Να γίνει συνολικά δεκτή η παρούσα Τριτανακοπή.

Να ακυρωθεί και να εξαφανιστεί η υπ' αριθμ. 27/28-07-2022 Διάταξη Αναγνώρισης Σωματείου του Ειρηνοδικείου Φλώρινας, με την οποία απαραδέκτως, άλλως ασυννόμως, άλλως ως αντιβαίνουσα στη δημόσια τάξη και ασφάλεια, άλλως νόμω και ουσία αβασίμως, αναγνωρίστηκε σωματείο με την επωνυμία "ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ".

Να διαταχθούν όλα τα νόμιμα για τη διαγραφή των δημοσίων εγγραφών ex tunc που έχουν εν τω μεταξύ τυχόν εμφιλοχωρήσει από την έκδοση της προσβαλλόμενης διατάξεως και έως εκδόσεως αποφάσεως επί της παρούσας Τριτανακοπής.

Φλώρινα, 5-12-2022

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος